

[Parkov.]

kunne være helt udelukket i økonomisk Henseende at komme i hvert Fald noget *over* det fastsatte Størstemaal. Det kan og maa paa ingen Maade være ene og alene økonomiske Spørgsmaal, der er afgørende i den Henseende, thi det ved enhver baade indenfor og udenfor denne Sal, at det økonomiske Samfund mangler ikke Evne til at bære, hvad der skulde til for at faa en forvarlig Løsning af denne Sag.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen var jo meget streng i sine Udtalelser i Gaar. I det første Afsnit af sin Tale bebrejdede han Venstre og os, at vi ikke havde skaffet de fornødne Bevillinger til at gennemføre Lovene af 1922, navnlig for Flaadens Vedkommende. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, i hvilken, vi kan vist godt sige, sørgelig Tilstand Flaaden i Øjeblikket er, og det ærede Medlem siger, at det er Venstres Skyld og det konservative Folkepartis Skyld. Jeg vil erkende, i alt Fald for vort Vedkommende — det tilkommer jo ikke mig at erkende noget for Venstres Vedkommende —, at *nogen* Skyld har vi. Men jeg beder da det ærede Medlem og andre, som maatte slutte sig til den haarde Kritik, som han i Gaar fremførte i saa Henseende, om at have i Erindring, at *vi alene* jo ikke kan gennemføre noget. Vi kan kalde og kalde, og vi kan kræve og kræve, det kan man gøre i Tide, man kan ogsaa gøre det i Utide, og gør man det i Utide, faar man i Almindelighed et daarligt Resultat ud deraf. Dette maa dog være nogen Forklaring paa, at man ikke ved enhver Lejlighed har stillet Krav om forøgede Bevillinger. Jeg skal dog tillade mig at nævne nogle Tilfælde.

Jeg kan for det første gøre opmærksom paa, at Loven af 1922, bortset fra Bestemmelsen om de 3 Mill. Kr. aarligt i 10 Aar til Supplering af Hærens Beholdninger, intet indeholder om de Beløb, som den militære Ordning vil koste, men kun angiver Rammerne, Antallet af Indkaldelser, Antallet af Skibe o. s. v. Men det er paa den anden Side indrømmet, at et Budget var lagt, og at man mente at kunne stole paa, at dette Budget kunde holde. Jeg ved meget vel, at der fra anden Side blev gjort opmærksom paa, at det ikke kunde holde. Nu har vi ikke just altid haft Anledning til at rette os efter de Oplysninger, man fik fra denne anden Side. Men her har deres Oplysninger vist sig at slaa til, at være rigtige.

Jeg skal ogsaa gøre opmærksom paa, hvorledes det ærede Medlem Hr. L. Ras-

mussen selv som Forsvarsminister søgte at forvalte disse Love efter deres Bestemmelse, hvorledes han selv søgte at tilvejebringe det Antal Skibe i sødygtig Stand, som Loven krævede, som den ordholdende Mand, som det ærede Medlem naturligvis maatte formodes at være paa dette som paa alle andre Omraader. I Samlingen 1924—25 stillede den daværende Forsvarsminister, det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, ved Finanslovforslagets tredie Behandling Ændringsforslag til de militære Budgetter gaaende ud paa Udskydelse af Bevillinger til et Beløb af i alt 7 Mill. Kr., og det ærede Medlem fik sine Forslag vedtaget i Folketinget. Bevillingerne blev paa nogle faa Hundrede Tusinde Kroner nær genindsat i Landstinget, og derefter bøjede Ministeriet og Folketinget sig. Det ærede Medlem siger nu: Ja, men jeg vilde slet ikke, jeg personlig og mit Parti vilde ikke have noget med det at gøre. Det er en Sag for sig. Men Loven eksisterede, og Loven skulde dog baade Ministeren og Rigsdagen og overhovedet enhver, som var denne Lov undergivet, bøje sig for.

I Rigsdagssamlingen 1926—27, anden Del, paa hvilket Tidspunkt den nuværende højtærede Forsvarsminister var blevet Minister for disse Værn, blev Flaadens Vedligeholdelseskonto, der oprindelig, nemlig under første Del af Samlingen 1926—27, var nedskrevet med 660 000 Kr., paa det konservative Folkepartis Foranledning kun nedskrevet med 345 000 Kr. Ja, nu kan det ærede Medlem jo sige, at det var kun et lille Beløb; og det var naturligvis meget lidt i Forhold til de 7 Mill. Kr., som det ærede Medlem vilde fjerne fra Bevillingerne til de militære Værn.

I Rigsdagssamlingen 1927—28 blev ved Finanslovforslagets tredie Behandling Militærbevillingerne forhøjet saaledes, at der blev givet yderligere 250 000 Kr. til Hovedreparation af to Torpedobaade, Flaadens Nybygningskonto blev forhøjet med 400 000 Kr., og 600 000 Kr. anvendtes til Opførelse af Depoter og Kaserner i Jylland. Ja, det var dog ogsaa noget i den rigtige Retning, det var ikke *tilstrækkeligt*, men det var noget i den rigtige Retning. Men altsaa, den Maade, paa hvilken det ærede Medlem i sin — maa jeg kalde det Glansperiode, forvaltede Militærlovene af 1922, er af den nuværende højtærede Finansminister i Rigsdagssamlingen 1926—27 den 14. Oktober — det staar Folketingstidenden Pag. 183 — karakteriseret som „en fuldstændig Sabotering af Forsvarslovene af 1922“. Hertil